

ŁKAJĄCY (3) *part praes act*

a *jasne*.

sg m N łkający (1). \diamond *f A* łkającą (1). \diamond *pl N m pers* łkający (1).

Sł stp s.v. łkać, *Cn, Linde brak*.

Głośno płaczący, zawodzący; tu w znaczeniu uogólniającym: rozpaczający, zasmucony; gemens Vulg (3) : Włfyttek lud iego łkaiący [*Omnis populus eius gemens*]/ y łzukaiący chlebá: dáli wífelákie kółftowne rzeczy zá iadło ná pofilenie dúłfe. *Leop Thren* 1/11.

Szereg: »łkający a płaczący« (1): Bądź pochwalon Krolu niebieski [...] Ciebie my żądamy y prośimy łkaiący/ á w tym to poruśzeniu płaczący/ w łmętnym á płacźliwym będąc padole. *ArtKanc* D4.

W przen (1) : dúłfę [*Matki Bożej*] łkaiątzą załmutzoną ij żalofciwą/ przefedl miecz bolełci *OpecŻyw* 145.

Cf **ŁKAĆ**

TK